

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

Konkluzje Rady w sprawie ulepszania produktów spożywczych

(2016/C 269/04)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

PRZYWOŁUJE:

1. Artykuł 168 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE)⁽¹⁾, który stanowi, że przy określaniu i urzeczywistnianiu wszystkich polityk i działań Unii zapewnia się wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego i że Unia zachęca do współpracy między państwami członkowskimi w dziedzinie zdrowia publicznego oraz, jeśli to konieczne, wspiera ich działania.
Artykuł 26 TFUE, który stanowi, że rynek wewnętrzny obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, w którym jest zapewniony swobodny przepływ towarów.
2. Konkluzje Rady z 6 grudnia 2007 r. w sprawie białej księgi Komisji pt. „Strategia dla Europy w sprawie zagadnień zdrowotnych związanych z odżywianiem, nadwagą i otyłością”⁽²⁾, w których – w kontekście zintegrowanego podejścia do wyzwań związanych z żywieniem – Rada wezwała państwa członkowskie do poparcia działań, których celem jest zmiana składu środków spożywczych, tak by ograniczyć poziom zawartości soli, tłuszczów nasyconych, kwasów tłuszczowych typu trans, dodanego cukru i wartość energetyczną produktu, uwzględniając istotną rolę, jaką elementy te odgrywają w rozwoju chorób niezakaźnych, nadwagi i otyłości.
3. Konkluzje Rady z dnia 8 czerwca 2010 r. w sprawie działań na rzecz zmniejszenia spożycia soli w celu poprawy stanu zdrowia ludności⁽³⁾, w których Rada wezwała państwa członkowskie do wzmocnienia lub opracowania skoordynowanych i zrównoważonych krajowych polityk żywieniowych, w tym programów zmniejszenia spożycia soli, tak by odpowiednio zmniejszyć to spożycie soli.
4. Unijne ramy dla krajowych inicjatyw dotyczących wybranych składników odżywczych⁽⁴⁾ ustalone w 2011 r. – w następstwie pozytywnych rezultatów unijnych ram w zakresie krajowych inicjatyw ograniczania spożycia soli⁽⁵⁾ – do których w 2012 r. został dodany załącznik I o tłuszczach nasyconych⁽⁶⁾, a w 2015 r. załącznik II dotyczący dodatku cukrów⁽⁷⁾, i które dostarczają wskazówek politycznych do dalszych działań.
5. Konkluzje Rady z dnia 20 czerwca 2014 r. w sprawie odżywiania i aktywności fizycznej⁽⁸⁾ i Plan działania UE w sprawie otyłości u dzieci, w których uznano korzystny wpływ zapobiegania chorobom zarówno na obywateli, jak i na systemy opieki zdrowotnej oraz znaczenie zdrowego żywienia dla zmniejszania ryzyka zachorowania na choroby przewlekłe i niezakaźne, a także wezwano państwa członkowskie do dalszego uznawania zdrowego żywienia za jeden z najważniejszych priorytetów, by przyczynić się do poprawy stanu zdrowia i jakości życia obywateli UE oraz stabilności systemów opieki zdrowotnej.
6. Poparcie państw członkowskich UE dla światowego planu działania na rzecz zapobiegania i zwalczania chorób niezakaźnych na lata 2013–2020 przedstawionego przez Światową Organizację Zdrowia (WHO) w dniu 27 maja 2013 r.⁽⁹⁾, w którym wezwano do zmniejszenia możliwej do uniknięcia zachorowalności i umieralności na choroby niezakaźne oraz niepełnosprawności w wyniku tych chorób w drodze współpracy międzysektorowej oraz współpracy na szczeblu krajowym, regionalnym i ogólnosięciowym, tak aby ludność osiągnęła możliwie najwyższe standardy zdrowia i produktywności w każdym wieku, a choroby te nie stanowiły już przeszkody dla dobrobytu i rozwoju społeczno-gospodarczego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 326 z 26.10.2012, s. 47 (wersja skonsolidowana).

⁽²⁾ Dok. 15612/07.

⁽³⁾ Dz.U. C 305 z 11.11.2010, s. 3.

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/health/nutrition_physical_activity/docs/euframework_national_nutrients_en.pdf

⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/health/archive/ph_determinants/life_style/nutrition/documents/salt_initiative.pdf

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/health/nutrition_physical_activity/docs/saturated_fat_eufnisn_en.pdf

⁽⁷⁾ http://ec.europa.eu/health/nutrition_physical_activity/docs/added_sugars_en.pdf

⁽⁸⁾ Dz.U. C 213 z 8.7.2014, s. 1.

⁽⁹⁾ http://apps.who.int/iris/bitstream/10665/94384/1/9789241506236_eng.pdf

7. Wnioski ze sprawozdania Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady na temat obecności izomerów trans kwasów tłuszczowych w żywności oraz w ogólnej diecie populacji Unii ⁽¹⁾
8. Konferencję na temat ulepszania produktów spożywczych zorganizowaną przez prezydencję w Amsterdamie w dniach 22–23 lutego 2016 r. ⁽²⁾, na której większość państw członkowskich, a także Norwegia i Szwajcaria, oraz podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze i organizacje pozarządowe działające na rzecz ochrony zdrowia zatwierdziły *harmonogram działań na rzecz ulepszania produktów spożywczych* ⁽³⁾, by opracować lepiej uzgodnione działania prowadzące krok po kroku ku ofercie zdrowszych produktów.

ODNOTOWUJE Z NIEPOKOJEM, ŻE:

9. Występowanie nadwagi, otyłości i innych dietozależnych chorób niezakaźnych w populacji europejskiej jest zbyt częste i wciąż rośnie. Ma ono negatywny wpływ na średnią długość życia, obniżając jakość życia obywateli Unii oraz wywierając wpływ na społeczeństwo, na przykład zagrażając stałej dostępności zdrowej siły roboczej i powodując wysokie koszty zdrowotne, które mogą wpłynąć na stabilność systemów opieki zdrowotnej. Stanowi zatem również obciążenie ekonomiczne dla Unii i jej państw członkowskich.
10. Szczególnie poważnym problemem jest częste i rosące występowanie nadwagi i otyłości wśród dzieci, dlatego apeluje o zdecydowane uzgodnione działania, zgodnie z tym, co ustalono już na poziomie państw członkowskich, Unii i Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) ⁽⁴⁾.
11. Odżywianie, wraz z innymi aspektami stylu życia, odgrywa w tym kontekście istotną rolę: dieta wielu Europejczyków zawiera zbyt wiele soli, tłuszczów nasyconych i cukrów i kalorii oraz ma zbyt dużą wartość energetyczną, głównie ze względu na spożywanie żywności przetworzonej lub gotowych dań, przy czym większość osób nie spożywa wystarczającej ilości owoców, warzyw ani produktów pełnoziarnistych. W diecie ludności niektórych państw członkowskich nadal występują znaczne ilości kwasów tłuszczowych typu trans.

UZNAJE, ŻE:

12. Sposób odżywiania się ludności poprawi się, gdy poczynienie zdrowego wyboru będzie łatwe.

Do osiągnięcia tego celu potrzebne jest podejście całościowe: kluczowe znaczenie dla polityk i działań na szczeblu krajowym i lokalnym mają środowiska fizyczne i społeczne wspierające zdrowe nawyki żywnościowe i zachęcające do nich oraz obiektywne informacje na temat odżywiania i edukacja kierowana względami zdrowia publicznego.

Ulepszanie produktów spożywczych poprzez zmniejszenie, między innymi, zawartości soli, tłuszczów nasyconych, dodatku cukru ⁽⁵⁾ i wartości energetycznej oraz zwiększenie dostępności małych lub zmniejszonych porcji ⁽⁶⁾ ma duże znaczenie w ułatwianiu podejmowania zdrowych wyborów. Ogólnie rzecz biorąc, takie zmniejszenie zawartości składników nie powinno prowadzić do podwyższenia wartości energetycznej ⁽⁷⁾ i nie powinno negatywnie wpływać na jakość i bezpieczeństwo produktów.

13. Aby dotrzeć do większości ludności, a zwłaszcza dzieci i słabszych grup społecznych, potrzebnych jest więcej działań dotyczących głównych produktów konsumowanych codziennie przez większą część ludności Europy.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/food/safety/docs/fs_labelling-nutrition_trans-fats-report_en.pdf

⁽²⁾ <http://english.eu2016.nl/events/2016/02/22/thematic-conference-on-product-improvement>

⁽³⁾ <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/formulieren/2016/02/22/roadmap-for-action-on-food-product-improvement>

⁽⁴⁾ Niewyczerpujący wykaz: Unijna strategia w sprawie zagadnień zdrowotnych związanych z odżywianiem, nadwagą i otyłością z 2007 r.; Deklaracja polityczna posiedzenia plenarnego ONZ na wysokim szczeblu w sprawie zapobiegania chorobom niezakaźnym i zwalczania tych chorób przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne (ONZ) w 2011 r.; Europejski Plan Działania w dziedzinie Żywności i Żywienia 2015–2020 WHO; deklaracja wiedeńska w sprawie odżywiania i chorób niezakaźnych w kontekście ram polityki zdrowotnej „Zdrowie 2020”; plan działania UE w sprawie otyłości u dzieci na lata 2014–2020.

⁽⁵⁾ W rozumieniu załącznika II do unijnych ram dla krajowych inicjatyw dotyczących wybranych składników odżywczych (http://ec.europa.eu/health/nutrition_physical_activity/docs/added_sugars_en.pdf) „dodatek cukru” oznacza sacharozę, fruktozę, glukozę, hydrolizaty skrobiowe (syrup glukozowy, syrop glukozowo-fruktozowy) oraz inne wyizolowane cukry stosowane jako takie lub dodawane w procesie przetwarzania i produkcji żywności, jak również cukry obecne w miodzie, syropach, sokach owocowych i koncentratkach soku owocowego.

⁽⁶⁾ Szereg środków spożywczych jest pakowanych (ciastka, batony czekoladowe, napoje mleczne, jogurty, orzechy, sałatki, konserwy itp.) lub sprzedawanych (hamburgery, dania w stołówkach itp.) w porcjach przeznaczonych do natychmiastowego spożycia lub spożycia zaraz po otwarciu. Porcje te nie mają ujednoliconych rozmiarów, ale jest jasne, że rozmiar wybrany przez producenta stanowi wyraźne zaproszenie do spożycia, gdyż ludzie unikają marnowania żywności. Mniejsze porcje oferują konsumentowi większą elastyczność, gdyż druga porcja zostanie zjedzona wtedy, gdy konsument świadomie podejmie taką decyzję.

⁽⁷⁾ Jednak nawet jeżeli wartość energetyczna pozostanie niezmieniona, można zachęcać do zmniejszenia ilości tłuszczów nasyconych i dodatku cukru poprzez zwiększenie ilości zalecanych składników żywności, których generalnie je się zbyt mało (np. błonnika, owoców i warzyw).

14. Szeroka dostępność i przystępna cena ulepszonych produktów spożywczych mogą przyczynić się do zmniejszenia nierówności w zakresie zdrowia, gdyż słabsze grupy społeczne, którym może być trudno dokonywać zdrowych wyborów, mogłyby łatwiej zdecydować się na ulepszone produkty, gdy staną się one szerzej dostępne.
15. Na rządach spoczywa odpowiedzialność za ustalenie celów w zakresie zdrowia publicznego, które powinny następnie zostać osiągnięte we współpracy z podmiotami prowadzącymi przedsiębiorstwa spożywcze oraz innymi zainteresowanymi stronami. Podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze⁽¹⁾ w całym łańcuchu żywnościowym są odpowiedzialne za ulepszanie produktów i posiłków, które oferują, co przyczynia się do ułatwiania zdrowych wyborów. Istotną rolę we wspieraniu tych celów mogą również odegrać wytyczne dotyczące składu żywności, która ma być dostarczana przez instytucje publiczne (takie jak szpitale, szkoły, domy opieki dla osób starszych oraz domy studenckie), w tym w drodze zamówień publicznych.
16. Różne są sytuacje wyjściowe w różnych państwach członkowskich; niektóre z nich rozpoczęły już w przeszłości ulepszanie produktów spożywczych, na przykład ustalając kryteria dotyczące składu produktów, kryteria dotyczące posiłków szkolnych i innych rodzajów żywności dostarczanej w ramach zamówień publicznych po zatwierdzeniu propozycji podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa spożywcze, kryteria dotyczące znakowania lub obrotu żywnością dla dzieci oraz kryteria dotyczące wielkości porcji.
17. Różnice kulturowe wyrażające się w preferencjach i nawykach żywieniowych mogą częściowo zdeterminować podejście, tempo zmniejszania zawartości soli, tłuszczów nasyconych i dodatku cukru oraz ostateczne wyniki. Każde podejście powinno uwzględniać te różnice kulturowe oraz nawyki żywieniowe. W zależności od uwarunkowań krajowych można w nim w szczególności uwzględnić lokalne i tradycyjne produkty spożywcze, w tym produkty opatrzone oznaczeniami geograficznymi⁽²⁾, nierozłącznie związane z kulturą i dziedzictwem danego kraju, biorąc pod uwagę ich udział w ogólnym spożyciu.
18. Ilość soli, tłuszczów nasyconych i dodatku cukrów należy zmniejszać w żywności stopniowo, by umożliwić konsumentom akceptację ulepszonych produktów. Żywność dla niemowląt i dzieci zasługuje na szczególną uwagę, aby dzieci mogły rozwinąć szeroki zakres preferencji, w tym w zakresie owoców i warzyw, oraz uniknąć wczesnego wykształcenia się preferencji dla żywności o dużej zawartości cukru i soli.
19. Żywność jest w szerokim zakresie przedmiotem transgranicznej wymiany handlowej w ramach rynku wewnętrznego; z tego względu ulepszanie produktów spożywczych wymaga współpracy transgranicznej, by mogło być skuteczne z punktu widzenia zdrowia publicznego i przemysłu i zapewniło w ten sposób wysoki poziom ochrony zdrowia i konsumentów oraz lepsze funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
20. Małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP), które chciałyby uczestniczyć w inicjatywach mających na celu ulepszanie produktów, mogą nie dysponować niezbędnymi zasobami lub umiejętnościami, by pracować nad ulepszaniem produktów spożywczych. Podnoszenie wiedzy wśród MŚP i zachęcanie do udzielania im wsparcia i poświęcania im uwagi poprzez dobrowolne dzielenie się wiedzą i wzorcami postępowania jest istotne ze względu na ich udział w rynku.
21. Ulepszenie składu produktów spożywczych otwiera ogromne możliwości innowacji i możliwości rynkowe oraz może prowadzić do zdobycia lepszej pozycji na rynku. Oczekuje się pożądanego w przedsiębiorstwach zwiększenia spójności między opracowywaniem ulepszonych produktów spożywczych a inwestycjami w marketing, by promować najzdrowsze opcje w ofercie przedsiębiorstw i ułatwiać dokonywanie zdrowych wyborów.
22. Ceną zachętą mogłoby być włączenie tej działalności przedsiębiorstw w dziedzinie odżywiania i zdrowia, która jest związana właśnie z ulepszaniem produktów spożywczych, w zakres audytów dotyczących inicjatyw w kwestiach społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw.
23. Badania pozwalają uzyskać informacje konieczne do utworzenia solidnego podejścia do ulepszania produktów spożywczych. Ogólnie rzecz biorąc, dostępna jest wiedza fachowa niezbędna do podjęcia pierwszych ważnych kroków w kierunku poprawy sytuacji, ale informacje te mogłyby być lepiej rozpowszechniane i wykorzystywane.
24. Dane dotyczące obecnego spożycia i składu produktów pomagają ukierunkować działania na najistotniejsze grupy produktów. Przejrzystość i dostępność takich danych ułatwiają przyjęcie odpowiednich wzorców postępowania.
25. Regularne, przejrzyste, wiarygodne i niezależne monitorowanie składu produktów ma kluczowe znaczenie dla zrozumienia sytuacji rynkowej i skutków podejmowanych działań.
26. Na wyniki ulepszania produktów spożywczych mogą mieć wpływ inne czynniki, takie jak możliwości technologiczne, bezpieczeństwo żywności i cele zrównoważonego rozwoju.

(1) M.in. producenci, sprzedawcy detaliczni, przedsiębiorstwa żywienia zbiorowego, bary, restauracje i inni dostawcy żywności.

(2) <http://ec.europa.eu/trade/policy/accessing-markets/intellectual-property/geographical-indications/>

WZYWA PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE, BY:

27. Do końca 2017 r. wdrożyły – od podstaw lub jako rozszerzenie już istniejących innych planów i we współpracy z właściwymi zainteresowanymi stronami – krajowe plany ulepszania produktów spożywczych, tak by do 2020 r. ułatwić konsumentom dokonywanie zdrowych wyborów poprzez zwiększenie dostępności żywności o mniejszej zawartości soli, tłuszczów nasyconych, dodanych cukrów i niższej wartości energetycznej oraz, w stosownych przypadkach, zmniejszenie wielkości porcji, a także by informować o składzie odżywczym żywności przetworzonej. W planach tych można w szczególności uwzględnić lokalne i tradycyjne produkty spożywcze, w tym produkty opatrzone oznaczeniami geograficznymi⁽¹⁾, nierozłącznie związane z kulturą i dziedzictwem danego kraju, z uwzględnieniem uwarunkowań krajowych, np. ich udziału w diecie.
28. W pełni wykorzystywały wszystkie istniejące struktury i narzędzia, w tym internetowe narzędzia dostępne w ramach unijnej platformy polityki zdrowotnej⁽²⁾, w celu wymiany doświadczeń w zakresie nowych inicjatyw i działań, jak również wzorców postępowania, mających na celu promocję ulepszania produktów spożywczych.

WZYWA PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE I KOMISJĘ DO:

29. Regularnego – co najmniej co dwa lata – składania sprawozdań z postępów w realizacji inicjatyw w zakresie ulepszania produktów spożywczych oraz dzielenia się w ramach Grupy Wysokiego Szczebla ds. Żywnienia i Aktywności Fizycznej⁽³⁾ poziomami odniesienia, jeśli są dostępne, wzorcami wdrażania i wynikami.
30. Konsolidacji wielowymiarowego charakteru podejmowanych działań na rzecz ulepszania produktów spożywczych poprzez angażowanie w te działania przedstawicieli odpowiedzialnych za sektory zdrowia, rolnictwa, żywności, za gospodarkę i dystrybucję, innowacje, badania i rynek wewnętrzny.
31. Wspierania projektów technologicznych i badawczych w dziedzinie ulepszania produktów spożywczych mających na celu wytworzenie i zastosowanie rzetelnej i aktualnej wiedzy naukowej.
32. Szerzenia wiedzy wśród MŚP i ułatwiania im udziału w działaniach, np. poprzez wspieranie projektów badawczych mających na celu poprawę składu żywności, rozpowszechnianie informacji na temat technik ulepszania produktów spożywczych i stosowanie odnoszących się do ulepszania produktów spożywczych kryteriów w ramach odpowiednich funduszy strukturalnych, dzięki czemu MŚP uzyskują przystępne cenowo rozwiązania służące ulepszeniu produktów spożywczych.

WZYWA KOMISJĘ DO:

33. Oceny istniejących poziomów odniesienia dotyczących soli i nasyconych kwasów tłuszczowych w kontekście unijnych ram w zakresie krajowych inicjatyw ograniczania spożycia soli oraz ram w zakresie krajowych inicjatyw dotyczących wybranych składników odżywczych oraz do wsparcia opracowania w ramach Grupy Wysokiego Szczebla ds. Żywnienia i Aktywności Fizycznej – w jasno określonym terminie – ewentualnych nowych poziomów odniesienia.
34. Dalszego angażowania – przy poszanowaniu kompetencji państw członkowskich – zainteresowanych stron na poziomie unijnym, w tym podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa spożywcze, w proces ulepszania produktów spożywczych poprzez:
 - a) dalsze wspieranie koordynacji i współpracy między Grupą Wysokiego Szczebla ds. Żywnienia i Aktywności Fizycznej a platformą UE ds. żywienia, aktywności fizycznej i zdrowia⁽⁴⁾, aby lepiej ukierunkować dyskusje i wymianę informacji na temat ulepszania produktów spożywczych;
 - b) tworzenie w ramach platformy UE ds. żywienia, aktywności fizycznej i zdrowia grup roboczych z udziałem ekspertów z państw członkowskich i spośród zainteresowanych podmiotów:
 - by pracować na rzecz poprawy metodologii i jakości monitorowania oraz dzielić się jego wynikami⁽⁵⁾,
 - by proponować możliwe kryteria dotyczące zawartości soli, tłuszczów nasyconych, dodatku cukru i, w stosownych przypadkach, wielkości porcji dla poszczególnych kategorii żywności w całym łańcuchu żywnościowym,
 - by poszukiwać innych sposobów zwiększenia możliwości podejmowania zdrowych wyborów, w szczególności poprzez zwiększenie również ilości tych składników odżywczych, których konsumpcja jest zalecana, a których generalnie je się zbyt mało.

⁽¹⁾ <http://ec.europa.eu/trade/policy/accessing-markets/intellectual-property/geographical-indications/>

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/health/interest_groups/policy_platform/index_en.htm

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/health/nutrition_physical_activity/high_level_group/index_en.htm

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/health/nutrition_physical_activity/platform/index_en.htm

⁽⁵⁾ Do celów monitorowania należy skupić się na łącznej zawartości cukrów, a nie na dodatku cukru, gdyż (obecnie) możliwa jest tylko analiza łącznej zawartości cukrów.

c) wspieranie jasnych, przejrzystych i elastycznych procedur roboczych (np. wymiany informacji drogą elektroniczną oraz wytycznych w zakresie współpracy publiczno-prywatnej) oraz podawanie do publicznej wiadomości osiągniętych przez grupy robocze postępów i wyników ich prac, na przykład za pośrednictwem internetowej unijnej platformy polityki zdrowotnej, w celu optymalizacji prac tych grup.

35. Dalszego wspierania opracowywania lepszych podstaw naukowych, poprawy monitorowania oraz gromadzenia i udostępniania na szczeblu UE danych dotyczących ulepszonych produktów, ich spożycia i nowych metod produkcji.

Monitorowanie postępów ma zostać przedstawione w ramach wspólnego działania w zakresie żywienia i aktywności fizycznej (JANPA)⁽¹⁾, koordynowanego przez Francję, i należy je rozpatrywać w świetle prac prowadzonych w ramach bieżących działań biura WHO dla Europy, Komisji Europejskiej i Wspólnego Centrum Badawczego (JRC).

36. Zwrócenia się do Wspólnego Centrum Badawczego o uczestnictwo w niezależnej weryfikacji i monitorowaniu podjętych w ramach unijnej platformy zobowiązań w odniesieniu do ulepszania produktów spożywczych, które to zobowiązania powinny być wymierne, porównywalne i monitorowane w sposób rzetelny i przejrzysty.

37. Usprawnienia koordynacji i harmonizacji działalności badawczej oraz udostępnionych do otwartej konsultacji wyników badań naukowych, by wspomagać rozwój ulepszonych produktów spożywczych poprzez inicjatywę w zakresie wspólnego programowania: „Zdrowe odżywianie warunkiem zdrowego życia”.

38. W miarę możliwości, ścisłej koordynacji wszystkich nowych działań w zakresie poprawy jakości produktów spożywczych z działalnością istniejących grup i już prowadzonymi działaniami, takimi jak JANPA i Europejska Sieć Działań na rzecz Zmniejszenia Spożycia Soli pod auspicjami WHO (ESAN, koordynowana przez Szwajcarię).

39. Ułatwiania wymiany wzorców postępowania, w szczególności poprzez następujące działania:

a) utworzenie specjalnych stron poświęconych ulepszaniu produktów spożywczych na internetowej unijnej platformie polityki zdrowotnej przeznaczonej dla wielu zainteresowanych stron, z – w miarę możliwości – linkami do istniejących baz danych; na stronach tych wszystkie zainteresowane strony mogłyby dzielić się doświadczeniami, wyzwaniami i wiedzą, przedstawiać wyniki, identyfikować przeszkody na rynku wewnętrznym UE i dzielić się możliwymi sposobami usunięcia tych przeszkód;

b) informowanie wszystkich zainteresowanych stron o planowanych i realizowanych działaniach podczas regularnych spotkań grupy wysokiego szczebla oraz platformy UE ds. żywienia, aktywności fizycznej i zdrowia.

⁽¹⁾ <http://www.janpa.eu/>